

Sbírky		Výdaje	
4. 8.	2 345,-	Zálohy – elektřina (ČEZ)	4 850,-
11. 8.	3 499,-	Zálohy – plyn (Innogy)	3 950,-
18. 8.	2 237,-	Zálohy – voda (SČVK)	630,-
25. 8.	3 465,-	Poplatky	494,-
Příjmy – ostatní		Revize hasicích přístrojů	11 495,-
Dotace na osvětlení kostela (Město Semily)		Nákup květin	120,-
		Revize komínů	1 800,-

AKTUÁLNÍ INFORMACE

ÚKLID KOSTELA A OKOLÍ

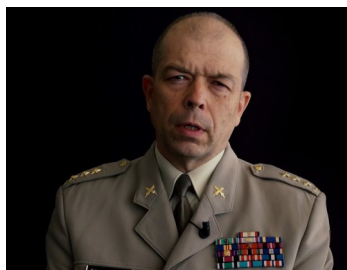
V sobotu 12. října 2019 od 8.00 h se opět sejdeme k úklidu děkanského kostela a jeho okolí. Soustředit se budeme zejména na interiér a čištění hůře přístupných míst.

MNICHOVSKÁ ZRADA A OKUPACE ČSR

Přijměte pozvání od ČKA – Klubu Betanie v Jilemnici na **čtvrtek 3. října 2019. Od 19.00 h** se v Erbovním sále Krkonošského muzea bude konat přednáška renomovaného a oblíbeného historika **plk. Eduarda Stehlíka** na téma **Mnichovská zrada a okupace ČSR**.

Dozvíme se mnoho zajímavého o záboru našeho pohraničí i chování našeho národa za okupace.

Vstupné dobrovolné.

POUŤ KE KAPLIČCE SV. FRANTIŠKA

Srdečně zveme na pouť ke kapličce sv. Františka z Assisi, která se uskuteční **v neděli 6. října 2019**.

Pěší poutníci budou vycházet v 10.00 h ze Špindlerova Mlýna od kostela sv. Petra.

Začátek mše sv. u kapličky u Erlebachovy boudy je ve 13.00 h. Hlavním celebrantem bude pomocný biskup královéhradecký **Mons. Josef Kajnek**.

Po obřadu srdečně zveme na pouťové pohoštění do restaurace Erlebachovy boudy. K poslechu zahraje hudební skupina Petach a Krkonošští trubači.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 26. září 2019. **Uzávěrka následujícího čísla: 10. října 2019.** Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 30. 9. – 13. 10. 2019

- 30. 9. Po** Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve
- 1. 10. Út** Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
KA 18.00 za zdraví a Boží požehnání Teresu
- 2. 10. St** Památka svatých andělů strážných
KA 08.00 za + maminku Emilii
- 3. 10. Čt** KA 08.00 za + Bohumila Malého
- 4. 10. Pá** Památka sv. Františka z Assisi
KO 18.00 za ctitele Božského Srdce Ježíšova od 16.30 v KO svátost smíření
- 5. 10. So** DD 13.30 za farníky
KA 18.00 za + Cecilii Novotnou, manžela a ++ rodiče Pajunkovy

---

- 6. 10. Ne 27. neděle v mezidobí**
KO 08.30 za + Miloslavu Kocourovou, + Zdeňka Stehlíka, rodiče a sourozence, a za ++ rodiče a tetu Marii

---

- 7. 10. Po** Památka Panny Marie Růžencové
- 8. 10. Út** KK 16.30 **mše sv. pro děti**
KA 18.00 za sestry Marii a Annu s rodinami
- 9. 10. St** KA 08.00 za Kazimira Szlachetku, manželku Žofii, bratra Kazimira, manželku Cecilii a celý rod Szlachetkových
- 10. 10. Čt** – – –
- 11. 10. Pá** KO 18.00 za Boží požehnání pro rodiny Exnerovy a dar zdraví
- 12. 10. So** DD 13.30 za farníky
KA 18.00 za zdraví Františka Balušíka

- 13. 10. Ne 28. neděle v mezidobí**
KO 08.30 za + Olgu Plachtovou, rodiče a syna Vladimíra, a za + Františka Matouše, oboje rodiče a sourozence

NESPOLÉHÁM NA SVÉ ZÁSLUHY

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše otevřela zcela novou, malou cestu: cestu svatosti. A církev tuto cestu kanonizovala.

Podívejme se na jedno místo z Autobiografických spisů, abychom objevili povolání, které se vztahuje i na nás. V prvním úryvku se Terezie vrací ke svému dětství a píše:

„Myslela jsem, že jsem se narodila pro slávu. Pán Bůh mi dal pochopit, že má sláva nebude zjevná očím smrtelníka, ale bude spočívat v tom, že se stanu velkou světicí!“

Kdo není v pokušení si myslet, že nás právě tato slova od Terezie naprosto odlišují! Zrození pro slávu? Většina lidí se cítí být zrozena spíše pro průměrnou slušnost, nevýraznost, všední inkognito – ne-li pro neúspěch.

K tomu však Terezie vysvětluje: *„Tato touha by se mohla zdát velmi smělá, když uvážím, jak jsem byla slabá a nedokonalá a jaká jsem ještě i teď po sedmi letech prožitých v řeholi. Přesto stále cítím tutéž odvážnou důvěru, že se stanu velkou světicí, poněvadž nespolehám na své zásluhy, vždyť žádné nemám, ale doufám v toho, který je Ctnost i Svatost sama. On jediný se spokojí s mým slabým úsilím, pozdvihne mě až k sobě, zahrne mě svými nekonečnými zásluhami a udělá mě sva-*

tou“ (Autobiografické spisy).

V nadpřirozeném řádu má každý pokřtěný svou vlastní milost, která je nepřenositelná – není nic osobnějšího. Jeho jméno je zapsáno v nebi, je jedinečnou Boží ideou. Jeho vlastní svatost znamená uskutečnění této božské ideje, je to věrnost svému jménu, jeho křestní plnost.

Všechna tato práce je naše velmi niterné tajemství, jež se uskutečňuje v nejzazších hlubinách našeho já, kam svým pohledem pronikne pouze Bůh. „Co je důležité, je očím neviditelné...“

Terezie se stala svatou proto, že jí nic nezastavilo ani v odvážné důvěře, že Bůh, který jí chce mít svatou, z ní svatou udělá, pokud se mu nebude vzpírat. Ani v jistotě, že Bůh po ní nebude chtít nic jiného, než co mu bude moci dát.

Z toho také vyplývá, že naše přispění ke svatosti je zcela nedostatečné. A přesto nezbytné. Jediným tvůrcem naší svatosti zůstává Bůh. Protože je sám Svatý, může jako jediný činit svaté, ale neučiní je bez jejich přičinění.

Podle knihy Pierre-Marie od Kříže: *Modlitba chudého*

DOSTAL JSEM „ZA POKÁNÍ“ DESETKRÁT RŮZENEC

Jednou mi jeden kněz, u kterého jsem se zpovídal, uložil pokání: pomodlit se desetkrát růženec. Takové pokání mi připadalo tradiční. Přiznám se, že na takové úkoly nejsem zvyklý, něčím mi odpudivě připomínají školní tresty. Ale ani by mě nenapadlo se z toho nějak vykroutit.

Tak jsem se do toho dal, odříkával jsem otčenáše a zdrávasy čím dál rychleji jako nějaký expert na rychle odbyté modlitby. Najednou mi to přišlo směšné. Takhle přeci chutnaly mé tresty z dětství, kdy jsem vlastně nechá-

pal, proč mám něco dělat. Uvědomil jsem si, že místo toho, abych se modlil, usiluju jen o rychlost, jako bych běžel nějaký závod, kde každá modlitba představuje překážku, kterou je nutné co nejrychleji přeskociť.

Po třech růžencích jsem se tedy rozhodl takovýto závod ukončit. Abych dodal svému konání nějaký smysl, rozhodl jsem se příštích sedm dní modlit jeden růženec denně. Tak nebudu v pokušení dosáhnout cíle co nejrychleji, budu si moci modlitbu vychutnat. Ale byla to zbytečná opatrnost: další tři růžence

byly úplně stejně nudné a nesmyslné. Začal jsem si myslet, že tohle pokání jsem dostal právě proto, že je tak nudné, abych se zřekl své vlastní vůle a prostě odříkával modlitbu bez přemýšlení.

Čtvrtý den se tedy rozhodnu každý otčenáš a zdrávas růžence věnovat někomu, na kom mi záleží. A začíná se mě vnitřně dotýkat, když vzpomínám na všechny „své osoby“, jak říkávala moje matka členům své rodiny.

Pátý den při modlitbě myslím na všechny,

KÁZÁNÍ SVATÉHO FRANTIŠKA

Jednou v sobotu navštívil mladý kněz svatého Františka, s prosbou o radu a pomoc pro své nedělní kázání. František souhlasil a navrhl mu, aby se šli spolu na chvíli projít.

Nu a jak tak procházeli uličkami Assisi, František se zastavil, aby almužnou obdaroval rodinu, která zápasila o přežití, protože její týdenní příjem byl zpravidla tentam ještě dřív, než se ho dočkala. Pak šel utěšit muže, jenž strádal v cele osamění, do níž ho uzavřela smrt jeho manželky. Poté si pohovořil

které znám a o nichž vím, že trpí. Růženec uteče rychle, jsem spokojený.

Další den se rozhodnu obětovat modlitbu za všechny, které nemám rád, kterým něco vyčítám.

Zbývá sedmý den a poslední růženec, který věnuji všem, kteří mi nějak ublížili. Zjišťuji, že jsem asi objevil smysl svého pokání.

Odted' se chci modlit růženec pravidelně.

Podle knihy Thierry Bizot: *Křesťan v záběhu*

s dvojicí, jejíž manželství se rozpadalo, a ještě s jakýmsi člověkem, který se právě dozvěděl, že trpí nevyléčitelnou chorobou.

A tak to šlo pořád dál a dál, dokud se nevrátili do kláštera, kde se František se svým návštěvníkem rozloučil.

„Ale Františku,“ zvolal ten kněz, „s tím kázáním jsi mi přece vůbec nepomohl!“

„Jak to, že ne?“ odtušil světec. „Právě jsem je přednesl za tebe.“

Podle knihy James A. Feehan: *Na straně andělů*

ŽIVOT JAKO VELKOLEPÝ ZPĚV LÁSKY

Celý Františkův život byl jedním velkolepým zpěvem lásky. Láska vedla Františka k mystickému sjednocení s Ukřižovaným, láska ho přiváděla k úžasu nad slávou Vzkříšeného. Kdo dokáže změřit nebo popsat hlubinu mystické lásky, která je vždy táž, a přece pokaždé zcela původní a nová? Plody této lásky ve Františkových následovnicích nás vedou k tomu, abychom vzdávali díky Bohu za Františkův život, za jeho pláč, bolest i vítězný zpěv. Na počátku své duchovní cesty František celý hladový a zmrzlý řekl: „Jsem heroldem velkého krále.“ A právě v těchto slovech můžeme vychutnávat paradox jeho ducha, který se vyznačoval dětským pohledem a zároveň pravou evangelní moudrostí a zralostí.

Františkánská rodina kráčí staletími, roste a naplňuje své povolání, spočívající v pokorné a láskyplné službě. Na jejím pozadí vidíme Františka naslouchajícího Ukřižovanému v potemnělém kostele San Damiano i Františka pokorně přijímajícího na Alverně stigmata. Františkání chtějí v dějinách s trpělivostí a důvěrou v Krista objímat každou temnotu utrpení a bídy, kterou v nich samých snáší a proměňuje ukřižovaný a oslavený Kristus. Zároveň jsou naplnění radostí, protože zrakem kontempace dokážou i v těch nejtísnivějších situacích lidského bytí vnímat Krista oslaveného, Krista jako skutečné Slunce spravedlnosti, milosrdenství a spásy.

Slovník křesťanských mystiků